

מסמך עמדה

הצהרות והודאות אודות שירות שליחותי ונבואי

קריאה לענוה, טוהר וישרה בתנועה הכריזמטית

אנחנו מנהיגים, המאמינים בלגיטימיות של שירות שליחותי ונבואי בימינו, מודים בצורך למידות מוסריות של ישרה ושקיפות. אנו מתנגדים לטעויות נפוצות בקרב מנהיגים כריזמטיים מסוימים, וגם בקרב כמה המזדהים כשליחים ונביאים.

מסמך זה נובע מאהבה כנה לכל החלקים השונים בכלל גוף המשיח ונועד להיות קריאה לחזרה בתשובה, צדק, ענוה, אמת, טוהר, ישרה, שקיפות, ונכונות לקבל ביקורת בקרב כולנו המאמינים בגבורה העל-טבעית של רוח הקודש.

עלינו לזכור שישוע הוא הכוהן הגדול והשליח של אמונתנו (עברים ג' 1). מפני שהוא אדון הכל, עלינו לשקף גישה של לב כנוע בתוך כל השירות שלנו. המניע של כל נבואה צריך להיות אהבה (א' לקורינתים י"ג 2), ומתוך הכרה שרק "חלקית היא ידיעתנו" (א' לקורינתים י"ג 9). לכן, עלינו לבטא את עצמנו ללא שום שחצנות או שאפתנות.

אנו מאמינים בחמש המשרות של הנהגה לפי אפסים ד' 11 והלאה: שליחים, נביאים, מבשרים, רועים ומורים. לעיתים יש תועלת בזיהוי אלה שמתפקדים במשרות הללו, על מנת לשחרר אותם להגשים את הקריאה שלהם לטובת הכלל. (הבחנה תמיד הכרחית. כשם שיש שליחים ונביאים אמיתיים, ישנם גם שליחים ונביאים שקריים [התגלות ב' 2, מתי כ"ד 11]).

אין לתת שמות למשרות האלה במטרה להרים את המעמד של אף אדם, אלא רק כדי להבהיר את התפקיד שלו בתוך הגוף. כאשר כולם מבינים את המתנות והתפקידים שלהם, ניתן לעבוד יחד בהרמוניה כדי לקדם את מלכות האלוהים ביתר יעילות. אל לאף מנהיג לחפש ערך עצמי או זהות אנוכית מתוך שימוש בתואר של המשרות הללו.

המשרות של שליחים ונביאים מתוארות בקצרה באפסים פרק ד' 11-16, ומופיעות לאורך כל ספר מעשי השליחים. המשרות האלה באות לידי ביטוי בצורות שונות בימינו בתרבויות וזרמים שונים של האקלסיה. קיימים לימודים רבים ומגוונים אודות התפקידים של שליחים ונביאים בתוך גוף המשיח היום.

קני המידה המוסריים המתוארים ב- א' לטימותאוס ג', חלות על כל מנהיגי שירות. בדרך כלל תפקידים אלה מוסמכים ומאושרים על ידי קבוצת מנהיגים ברמה של זקני קהילה, ומשרתים בכניעה הדדית איתם. השירות של שליחים ונביאים אמור להיות נורמטיבי בקהילה המשיחית, יחד עם מבשרים, רועים, מורים, זקנים ושמשים.

כל המתנות הכריזמטיות, כולל נבואה, אמורות להיחשב כנורמטיביות למאמינים בברית החדשה ואינן ככדי להעלות אף אדם לרמה של התנשאות מיסטית מעל אנשים אחרים (במדבר י"א 27, מה"ש ב' 17-19, א' לקורינתים י"ב 4, 11, י"ד 1, 24, 31, 39).

אנו מאמינים ש:

- א. מאז ומתמיד פעלו שליחים ונביאים בקרב הקהילה.
- ב. חידוש השימוש במונחים שליח ונביא לא נועד להקים תנועה חדשה שתחליף זרמים אחרים בקהילה, אלא להגדיר בצורה נכונה את תחומי השירות האלה לפי כתבי הקודש.
- ג. הצלחה של הנהגה לפי הברית החדשה אינה נמדדת על פי תארים, אלא לפי הנבט פרי והשפעה חיובית אמיתית בחיי אנשים אחרים. שליחים בספר מעשי השליחים הוכרו בתוך הקהילות שקיבלו אותם.
- ד. אל להנהגה שליוחית בימינו לנסות להשתלט על אחרים שאינם רואים את עצמם כשייכים לתחום הסמכות שלהם (א' לקורינתים ט' 2, ב' לקורינתים י' 13).
- ה. שליח יכול לשרת בתפקיד של השגחה, אבל רצוי שתהיה קבוצת מנהיגים המשתפים פעולה בהשגחה זו תוך כדי מחויבות הדדית.
- ו. חלק מתפקידם של שליחים ונביאים הוא לקדם אחדות ושיתוף פעולה בקרב כל הזרמים בגוף המשיח הנאמנים לבשורה (יוחנן י"ז 21).
- ז. טוב שמנהיגים כריזמטיים בימינו יבינו ויאשרו את הדוקטרינות ויסודות האמונה לפי כתבי הקודש שמאז ומתמיד היוו בסיס לאחדות עבור כל המאמינים האמיתיים. יש לבחון כל לימוד מול כתבי הקודש.

אנו מכירים בטעויות האלה:

- א. **חוסר ענווה:** התפקידים של שליח ונביא דורשים ענווה אמיתית ורצון לבנות אנשים אחרים. אנחנו מצטערים על כל התבטאות רוחנית שנאמרה בטעות בגאווה.
- ב. **חוסר כבוד לזרמים היסטוריים בגוף המשיח:** אנו דוחים כל הסבר על שיקום התפקיד של שליחים ונביאים המזלזל בזרמים ההיסטוריים בגוף המשיח ורומז שהם לא היו חלק לגיטימי של הקהילה המלאה.
- ג. **טענה להשפעה סמכותית כמו השליחים והנביאים בכתבי הקודש:** ישנו הבדל גדול בין השליחים והנביאים בכתבי הקודש, ואלה המשרתים כשליחים ונביאים בתוך גוף המשיח אחרי כן. שליחים מודרניים אינם שווים לשנים עשר השליחים של השה (התגלות כ"א 14).
- ד. **תדמית מלכותית לשליח או רועה:** אנו דוחים את המודל המרים את תפקידו של השליח או הרועה לדיקטטור או מלך המקבל החלטות חד-סטריות ללא דין וחשבון. מנהיגות לפי כתבי הקודש כוללת עבודת צוות ודין וחשבון הדדי.
- ה. **שליח-רועה-נביא ללא שקיפות מוסרית:** אנו דוחים את הטענה שמנהיגי שירות אינם מחויבים לדין וחשבון למנהיגים אחרים, ושרק אלוהים יכול להסיר שליח/נביא מתפקידו (למשל על ידי מות המנהיג), אפילו במקרים של כישלון מוסרי מובהק. אנחנו דוחים את הייחוס לציטוט "אל תיגע במשיחי" כדי להצדיק את הטענה שמנהיגים צריכים לתת דין וחשבון אך ורק לאלוהים, מפני שגישה זאת מובילה לעיתים קרובות לניצול לרעה.

1. **נבואה ללא דין וחשבון:** על נבואות בקהילה היום להיבחן על ידי מנהיגים בוגרים ברמה של זקני קהילה. מישהו שמתנבא בצורה שגויה, חייב לחזור בתשובה ולהכניע את עצמו לבחינה על ידי קבוצה של מנהיגים בכירים.

2. **לימוד מוגזם על ברכה כלכלית:** אנו דוחים את העיוות של ההבטחות בכתבי הקודש לברכה כלכלית, ששם דגש מניפולטיבי על נתינת כסף למנהיג רוחני כדרך עיקרית לקבל ברכה ושפע גשמי. אנו מאמינים שאלוהים מספק לנו את כל הצרכים בשפע, על מנת לברך אחרים ולא לצבור נכסים חומריים לעצמנו. (לוקס י"ב 15).

3. **התעלמות מדרישות מוסריות בכתבי הקודש:** אנחנו דוחים את הטענה ששליחים ונביאים אינם כפופים לדרישות המוסריות עבור כל זקני קהילה, המופיעות ב- א' לטימותאוס ג' וטיטוס א'. כפי רמת האחריות בהנהגה, כך גדלה רמת הדרישה לעמוד בעקרונות מוסריים (יעקב ג' 1).

4. **סמכות רוחנית מוגזמת:** אסור למנהיגים להפעיל לחץ על אנשים לשמוע בקולם בניגוד להדרכת מצפונם האישי של כל אחד ולכתבי הקודש. אסור למנהיגים לנצל את המעמד הרוחני שלהם כדי לדרוש ציות להם.

כמנהיגים כריזמטיים, אנו מודים שלעיתים קרובות היו הכרזות מוגזמות, פשרות מוסריות, שחיתות כספית והתנשאות. אנחנו עומדים נגד כל שימוש לא נכון, בכל צורה שהיא, של מתנותיו הקדושות של אלוהים.

יש להבין שיישום העקרונות הנ"ל ישתנה משמעותית מתרבות לתרבות. יש לסמוך על רוח הקודש להדריך כל אחד לממש אותם בצורה המתאימה ביותר.

תקוותנו היא שהצעדים האלה לתקן את עצמנו יעזרו לסלול את הדרך לעתיד בריא יותר, גדילה באהבה שמיימית, וליותר גבורה מרוח הקודש בגוף המשיח.